

Nederkalix den 8 Mars 1894

Aktiebolaget
Bergman Nummel & Co
Här

Edra Herr E. C. Bergman väckte
i går till brefskrifvares frågan om
om ruckling af körare, hvar för
vi beskyddet och det med rätt, så af
Edra ombud deruppe och påtalar Herr
Bergman att så mycket mindre som
denne rucklat körare af oss, vi skule
genom vår Johanson i Cajala öfverdag
de bort.

Det har Kommit. efter oss, att Herr Bergmans
under indignation fäste yttranden, som
för oss klart förstått såsom orättvisa, g
nag kraftigt blifvit bemäta och hafva
vi g talamod att under tytynd. förbigi
dessa

Såsom det blifvit oss sagt, hafven I g lemnat
Edra körare de vanliga förskattning på förvis-
ten, samt att hafven I ifrån högt för-
dringarne på Körarnes arbete och att som
manlagat borde vara ordentlig till en mängd

( )

af dem næststørste andre arbejdsføre.
Da nu vår Johansson på förvintna antag
köpare för året, anmilde vi en hel del
mycket stora utgåifor från hans sida
genom budskickningar och dylikt. Övert
om hafva vi meket oss mata en del,
som ej varit oss bekanta, deribland
såväl Råneåker som Öfverkäri och Koppi-
lombalobarr. Sådane äro faktiskt den vi
kunna åtaga oss berisa, i den händelse
vi nu da i sinne för hafva oss - evigt
ta de Råneåker som detsamma skulle vara
förrade. De på jernbanen, som kunna vi-
tiga, sammanhängande här är ej möjligt.
Johansson anstånke sådana det antas kö-
rare, som han ansåg, att vi vore i behöf
af och lemnade den förskotten, något
som i detta år administrationen gjort, och att
herr Bergman anförde som skäl till kläder
att vi antagit folk, som af oss erhållit
vårdna, och han det på ej komma i
fråga att vi kunna på något vis bland
ris därför att vi ej tagit reda på om
sagte köpare stodo i någon sorts skuld
till oss från föregående år. Vi äro i för-
tyggade om, att ej i skulden en ögonblick
hänkt de oss, om förhållandena varit.

innan och emellan varit munda
Herr Bergman bestred deremot, att Edel
Nilsson i Sattajäro tillhållt våra käre
lenna kändis den ätynne karning för vår
räkning, men med gaf Herr Bergman
att Nilsson, da man frågat honom der-
om, g' kunnat undga upplysa att för-
hållandena i Muonio voro drägligare än i
Sattajäro. Detta var Edel Nilssons sån att
de baken och kunna vi g' hindra Herr
Bergman tyga större förtroende till Nilsson
än till oss, som dock genom våra Herrar
P. B. Thauberg och Carl Bugborn tagit reda
på bakad g' blåt af Johansson åttan ipe
af andra personer inom Sattajäro. Nilssons
aktningvärda bemödanden att sent om vi
der skapa gult för sina byggen voro
dock i Sattajäro på pass alvarliga att
hud gnaet mätte såndas till Johansson
i Pajala att ågorbäckligen komma till
platsen, för att förhindra aumänn ut-
nådding till det dröfata Muonio.
Vi borde i tid underkänna om att Elm käre
funderade att vånda sig till andra här
och skulle vi i så fall neka dem - nu
veterligen samma del - att få arbete ha
och, om de g' hade varit på platsen att de varit

(S)

Men jag skulle mer åtageligt arbete, men
om man då det är för sent att skaffa andra
Rörare, fördras att vi skola jag våra bygg-
gen afskeda folk med mer mat deras
vilja, som kunna mistänkas stå i något
förhållande till Eder, det går ej an, andra.
minst om de ej till fås inbetalade uttagnen
varor; och kommen I att beklagligt nog
under sådana förhållningars upphyll-
ja de förbrukade tilldrifningarna genom
att hjälpa köperberna, så måste vi ja-
fälla med i samma förhållning, den
man nu hjälpa hur stor kom hetet.
Vi hoppas dock att så snart ej man ska
och att i någon förveckling genom oför-
drörde förhållanden oss emellan man
upptäckt utan hoppas att samma föda
förhållande, som förut varit rådande
måne på förtfara.

Med denna lagaktning
Karl Gustafson